

stemmer med den europæiske Transportministerkonference (CEMT)'s resolution af 14. juni 1967, hvori medlemslandene blandt andet opfordres til at fastlægge en promillegrænse på 0,8 ‰, for så vidt ingen lavere grænse allerede er fastsat.

Man skal i øvrigt henvise til bemærkningerne ovenfor s. 59 om straffelovrådets principielle indstilling til anvendelsen af en promillegrænse, herunder den afgørende vægt man har lagt på, at reaktionen ved overskridelse af den nedre grænse for det strafbare efter rådets forslag skal være en bødestraf og ikke frihedsstraf.

Rådet har ikke fundet betænkeligheder ved den mindre udvidelse af det strafbares område, som en grænse ved 0,8 ‰ (0,95 ‰) vil medføre i forhold til den praksis, der følges i dag. Som anført nedenfor s. 71, hvor de generalpræventive synspunkter omtales, finder rådet tværtimod, at den anførte skærpelse vil udgøre et naturligt led i den foreslåede omlægning af reaktionssystemet på dette område.

Bet. s. 66-68.

d) Tilbageberegningproblemet.

Efter de gældende regler foreligger der kun en overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, hvis den pågældende på kørselstidspunktet har været ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Imidlertid foretages blod- og urinprøve og lægeundersøgelse en vis tid efter kørslen. Der må derfor på grundlag af lægeerklæringen og prøverne sammenholdt med andre oplysninger, herunder oplysninger om spiritusforbruget og tidspunktet herfor, „regnes tilbage“ til kørselstidspunktet. Denne tilbageberegning giver ofte anledning til vanskeligheder, og betænkelighederne ved indførelse af promilleregler har som nævnt ovenfor s. 56 i væsentlig grad været knyttet til tilbageberegningssproblematikken.

Disse betænkeligheder vil kunne begrænses, hvis man som foreslået af færdselssikkerhedskommissionen, jfr. 1969-betænkningen side 52-54, lader ansvar indtræde dels som nu i tilfælde, hvor promillegrænsen er nået under selve kørslen, dels i tilfælde, hvor promillen først er opnået efter kørselens afslutning på grundlag af spiritus indtaget inden kørslen. Det, der efter forslaget kriminaliseres, er indtagelsen af et sådant kvantum spi-

ritus, at det under eller efter kørslen medfører den fastsatte alkoholkoncentration. En regel af dette indhold er allerede gennemført i Norge og vil efter det oplyste også blive foreslået af den svenske Trafiknykterhetsbrottskommitté.

Ved kommissionens forslag undgår man naturligvis ikke helt tilbageberegningssproblemet. I de tilfælde, hvor den promille, der konstateres ved prøven, er mindre end den fastsatte strafbare grænse, må der ved hjælp af en tilbageberegningsteknik tages stilling til, om der på et tidligere tidspunkt — under eller efter kørslen — har foreligget en promille, der ligger over grænsen. På tilsvarende måde kan tilbageberegning blive nødvendig for at konstatere, om promillen under kørslen har oversteget den grænse, der af straffelovrådet vil blive foreslået som skillelinie mellem sanktionerne bøde og frihedsstraf.

Straffelovrådet er opmærksom på, at der kan rettes væsentlige principielle indvendinger mod en sådan regel, der lægger afgørende vægt på den pågældendes tilstand på et tidspunkt, som ligger — måske lang tid — efter, han som fører af motorkøretøjet kunne indebære en risiko for sig selv eller andre. På den anden side er det åbenbart, at stærke retstekniske hensyn taler for en regel, der gør det muligt at undgå tilbageberegningssvanskeligheder i tilfælde, hvor den konstaterede promille ligger over den fastsatte grænse. Som støtte for en sådan regel kan yderligere anføres, at det ofte vil være politiets indgriben over for den pågældendes kørsel, der har bevirket, at han ikke fortsat kørte på det tidspunkt, blodprøven tages.

Under det møde, som straffelovrådet i september 1970 havde med overlæge, dr. med. E. Prætorius og professor, dr. med. P. Kruhøffer, gik begge læger ind for færdselssikkerhedskommissionens forslag. De henviste herved navnlig til, at tilbageberegningsspørgsmålet efter forslaget kunne undgås i de tilfælde, hvor spiritus er indtaget umiddelbart før kørslen, og hvor det er så godt som umuligt at udtale sig om, hvor meget alkohol der er gået over i blodet efter kørslen, jfr. bilag nr. 00.

Ved afgørelsen af, hvorvidt det vil være forsvarligt at gennemføre den omhandlede, overvejende retsteknisk begrundede regel, må der efter straffelovrådets opfattelse blandt andet lægges afgørende vægt på, hvil-